

jektion av denna mängd sker med intradermal nål, s k Mantoux-nål, en mycket tunn nål, så att en liten kvaddel, 2 x 2 mm, uppstår. Efter ca 1/2 timme avläser man resultatet och jämför med referensen koksalt. Skulle allergi eller någon annan form av överkänslighet föreligga, framkommer en rodnad zon runt injektionsstället.

De medel jag testade på detta sätt var Carbocain-adrenalin, samma lösning som jag senare bedövade huden med, Marcain-adrenalin och Xylocain Tung.

”Sammantaget är det min åsikt att spinalanestesi inte kan lastas för de besvär som patienten beskriver, utan de får ses som delar i ett fortlöpande sjukligt förlopp som engagerar cirkulationen.”

Av dessa innehåller de två förstnämnda metylparaben. Ingen reaktion tydande på allergi framkom, vilket jag bedömde vara en för patienten och den följande anestesi viktig upplysning. I anmälan hävdar patienten att jag skulle ha gjort denna test när hon låg bedövad. Så var icke fallet, då den gjordes innan något bedövningsmedel användes. Det av patienten i anmälan beskrivna förfarandet överensstämmer inte med det förfarande jag använde. Jag har heller inte någon minnesbild att patienten motsatte sig proceduren.

4. Patienten tar kontakt med chefsöverläkaren vid anestesi-kliniken i början av september 1994 med klagomål om mitt uppförande. – Efter detta överenskoms ett möte med patienten och chefsöverläkaren. Detta möte hålls ca en vecka efteråt. Patienten får då möjligheter att anföra sina besvär, vilka var dels problemen med benen, dels uppförandet. Vid detta tillfälle bad jag då patienten om ursäkt, och det var min och chefsöverläkarens uppfattning att detta accepterades av patienten. Jag fick samtidigt av honom föreläggande att iaktta de former för kontakt med patienter som får anses vara accepterade. Vid samma tillfälle undersöktes patientens ben av oss båda. Vi kunde då konstatera att det förelåg den bensvullnad som jag konstaterat före operation, och patienten fick förklarat att det rörde sig om en cirkulationsstörning i benen, som inte spinalanestesi kunde vara orsak till. Jag fick i uppdrag av chefsöverläkaren att ordna kontakt med patientens ordinarie distriktsläkare snarast, vilket jag omgående effektuerade medelst tele-

fonkontakt. Patienten föreföll både av chefsöverläkaren och mig vara nöjd med förklaring och handläggande. Efter detta har jag inte haft någon kontakt med patienten förrän i slutet av juli 1996, då hon sökte mig i en telefonkontakt. Hon undrade då om man kunde göra en anmälan för att få ersättning för värk m m, varvid jag rekommenderade henne att göra en anmälan till patientförsäkringen. Jag erbjöd också att hjälpa till med anskaffande och ifyllande av blanketten. Patienten hörde dock inte av sig. Detta telefonsamtal blev tyvärr inte journalfört.

I enlighet med ovanstående vill jag avge följande yttrande:

1. Att spinalanestesi är för denna patient den korrekta, att den utförts enligt konstens alla regler, med korrekt dosering och att förloppet varit helt normalt.
2. Att de beskrivna besvären inte är att hänföra till någon biverkning till den i det aktuella fallet givna ryggbedövningen.
3. Att förfarandet med kutantestning är motiverat och att den utförts korrekt, före anestesi.
4. Att jag över huvud taget aldrig använder ordet »tandläkarskräck».
5. Att jag i vittnes närvaro bett patienten om ursäkt för dåligt uppförande.
6. Att jag fått en disciplinär reprimand av chefsöverläkare i detta fall.

Bedömning

Det är inte sannolikt att skada på blodkärlen uppkommit i samband med operationen den 12 augusti 1994. Utredningen ger inte stöd för att A gjort sig skyldig till fel eller försummelse i samband med denna. Att det blev han som kom att utföra ingreppet och inte den läkare som patienten förväntat sig kan han inte kritiseras för.

Såvitt framgår av utredningen har hennes besvär inte heller något samband med ryggbedövningen, som genomfördes på ett korrekt sätt. Det finns inte heller anledning att rikta kritik mot valet av anestesi metod. Vad gäller bemötandet prövar ansvarsnämnden endast sådana frågor i den mån det varit av betydelse för vården. Det är inte visat att B uppträtt olämpligt på sätt som varit menligt för vården av patienten.

Journalen är i allt väsentligt förd utan anmärkning. Anmälan skall inte leda till disciplinpåföljd för någon av de anmälda.

Beslut

Ansvarsnämnden lämnar anmälan utan åtgärd.

Pensionerad läkare skrev ut mängder av sprit

Under 19 månader skrev en pensionerad läkare ut 29 liter 96-procentig sprit för eget bruk. Han har medgivit att »smärre mängder» gått till glögg och annat. Nu fräntas han rätten att skriva recept på teknisk sprit.

– Utredningen visar att läkaren missbrukat sin behörighet att förskriva teknisk sprit, skriver hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd i sitt beslut.

Läkaren, skrev mellan 6 april 1995 och 1 november 1996 ut 29 liter 96-procentig sprit på två apotek. Han har hävdade att han efter sin pensionering bedrivit viss läkarverksamhet i sin bostad och då behandlat smärre skador, gett råd, vaccinerat med mera.

Då han behövt spriten för sterilisering och sårtvättning. Patienterna har oftast varit släkt och vänner, som han behandlat gratis.

Han är dock medveten om att denna ringa verksamhet inte förklarar den mängd apotekssprit som förskrivits. Skamsset medger han att en smärre mängd »tyvärr» använts för att göra »glögg och annat» i samband med familjefester och andra sammankomster.

– Jag är helt medveten om att detta inte är någon ursäkt och att jag varit slarvig, förklarar han sig.

– Hela situationen är naturligtvis mycket pinsam för mig, tillägger han.

Enligt ansvarsnämndens beslut får nu inget apotek i Sverige lämna ut sprit på ordination av den pensionerade läkaren. (TT)

Läkare prickad för missad tumör

En läkare i Sydsverige trodde att en elakartad cancertumör var hemorrojder. Nu har han varnats av sjukvårdens ansvarsnämnd.

Patienten, en 47-årig man, sökte läkarbehandling för diarréer, blod i avföringen och eventuellt också hemorrojder. Läkaren behandlade mannen för hemorrojder och gav honom en ny tid.

47-åringen märkte ingen förbättring och avbokade därför återbesöket. Efter en månad kontaktade mannens hustru läkaren och bad om remiss till kirurgiska kliniken i Helsingborg. Läkaren ansåg inte detta nödvändigt eftersom det enligt hans mening var hemorrojderna som var problemet. Till sist skrev läkaren ut en remiss men undersökningen dröjde eftersom 47-åringen inte fått för-tur. Mannens blödningar fortsatte och

hustrun kontaktade då en läkare på Helsingborgs lasarett och förklarade situationen. 47-åringen fick tid för undersökning och man fann då en tumör i ändtarmen.

Ansvarsnämnden anser att läkaren redan vid första besöket borde ha gjort en retroskopi på 47-åringen, skriver Nordvästra Skånes Tidningar. (TT)

Kvinna dog av cellgifter

Tre läkare prickas av hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd sedan en 81-årig kvinna dött efter att ha fått en tre och en halv gånger för hög dos cellgifter. Kvinnan fick medicinen för sin reumatism.

En av läkarna skrev ned den felaktiga medicineringen när kvinnan skulle flyttas över till en geriatrisk klinik. Där förde en annan läkare in den felaktiga dosen i journalen utan att reagera på den höga dosen. Det gjorde inte heller den tredje läkaren som senare tog hand om kvinnan.

I 18 dagar hann kvinnan få den för höga dosen cellgifter. Då dog hon på grund av blödningar och infektion som berodde på att hennes benmärg skadats av cellgifterna.

De tre läkarna får var sin erinran. (TT)

Läkare kritiseras för limning av ansiktssår

En treåring som blivit hundbiten i ansiktet fick såret hoplimmat, i stället för tejpat eller sytt. Nu har han fått ett fullt ärr i ansiktet och läkaren får en erinran av Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd.

Läkarens fel är varken ringa eller ursäktligt, anser nämnden.

En hundmun innehåller alltid mängder med bakterier och därför måste ett sår efter hundbett rengöras noga och sedan tejpas eller sys med glesa stygn, så att eventuellt var kan tas bort. Dessutom ska antibiotika sättas in.

Läkaren försvarar sig med att det var en pressad arbetssituation och hon efteråt upptäckte sitt misstag och då upplyste pojakens anhöriga om att hon gjort fel, skriver Arbetet Nyheterna (TT).

Dement läkare skrev ut narkotika

Den 88-åriga läkaren skrev ut narkotika utan att träffa patienterna.

Eftersom en undersökning visat att

hon är dement har Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd beslutat att dra in hennes legitimation.

– Hon kan på grund av sin sjukdom inte utöva sitt yrke tillfredsställande, skriver Ansvarsnämnden i sitt beslut.

Socialstyrelsen anmälde läkaren till Ansvarsnämnden på grund av hennes mycket täta förskrivningar av narkotikaklassade läkemedel. I första hand var det till en 67-årig kvinna, som bara skickade meddelanden till läkaren om vilka preparat hon ville ha. Läkaren efterkom önskemålen närmast oreserverat.

Socialstyrelsens utredning visade också att läkaren skrivit ut stora mängder Sobril och Valium till en annan patient. Recepten utfärdades per telefon. Hennes anteckningar förvarades osorterade i ett kuvert i hemmet, där det rådde stor oreda.

Socialstyrelsen misstänkte att läkaren var dement och lät henne genomgå en undersökning, som bekräftade detta.

– Demenssjukdomen gör att hon kan utnyttjas negativt av människor på grund av sitt nedsatta minne och oförmåga att dokumentera förskrivna läkemedel adekvat, menade Socialstyrelsen i sin anmälan till Ansvarsnämnden.

Socialstyrelsen befarade att det också finns risk för att hon skriver ut samma läkemedel flera gånger dagligen.

Socialstyrelsen konstaterade vidare att läkarens demens successivt försämrats och att hon saknar sjukdomsinsikt. (TT)

Feldiagnos fördärvade pojkes testikel

15-åringens ena testikel skrupnade på grund av en feldiagnos. Socialstyrelsen har nu anmält den ansvarige läkaren till Hälso- och sjukvårdens ansvarsnämnd.

Enligt Socialstyrelsen borde läkaren omedelbart ha remitterat pojken till en kirurg. Då hade kanske testikeln kunnat räddas.

Pojken hade uppsökt jourcentralen i sin hemstad i Västsverige. Han hade hög feber och mycket ont i vänstra halvan av pungen, som var röd och svullen. Läkaren tolkade besvären som bitestikelinflammation. 15-åringen ordinerades antibiotika och vila.

Efter några månader sökte 15-åringen ånyo läkare eftersom han tyckte att vänster testikel blivit så liten. En undersökning visade att den skrupnat. Det som läkaren tolkat som bitestikelinflammation

var i själva verket testistorsion, det vill säga att testikeln vridit sig och därmed strypt sin egen blodtillförsel.

Docent Kelm Hjälmsås i Socialstyrelsens vetenskapliga råd anser att 15-åringen inte har fått vård och behandling enligt vetenskaplig och beprövad erfarenhet. Enligt denna skall nämligen smärta, ömhet, rodnad och svullnad av ena punghalvan anses vara testistorsion tills denna diagnos har kunnat uteslutas. (TT)

Frikostig med medicin riskerar sin läkarlegitimation

En 83-årig läkare i Sydsverige riskerar att mista sin legitimation. Socialstyrelsen anser att hans bristande omdöme kan vara en fara för patienternas säkerhet.

Socialstyrelsen vill därför att Ansvarsnämnden ska ta i från mannen hans läkarlegitimation.

För två år sedan gjorde Socialstyrelsen en inspektion hos läkaren och fann att han hade sin praktik i ett smutsigt rum i villan. Både vanlig utrustning och hygienutrustning saknades i stort sett. I journalerna saknades allt som krävs enligt Patientjournallagen. I en olåst garderob förvarades mediciner i gamla och trasiga förpackningar. På 22 förpackningar medicin hade datummärkningen gått ut.

Läkaren försvarade sig, enligt Socialstyrelsens representant, med att det inte var så noga med datummärkningen, preparaten brukade hålla ändå.

Kort efter Socialstyrelsens besök skrev mannen i ett brev att han upphört med sin verksamhet och Socialstyrelsen vidtog därför inga åtgärder.

Nyligen slog ett apotek i mannens hemkommun larm till Socialstyrelsen. Han skrev ut stora mängder medicin till patienter, en hade under fem månader fått 2 800 Citodon. Enligt Socialstyrelsen har patienter bara kunnat ringa och »beställa» det de velat ha. Läkaren uppger att han inte kände till att Citodon är beroendeframkallande.

Att läkaren inte upphört med sin verksamhet försvarar han med att han inte trodde det var så bråttom.

Socialstyrelsen anser att 83-åringen på grund av ålder och bristande omdöme saknar den lämplighet och de kvalifikationer som krävs av läkare. Han har så sent som denna vecka skrivit ut medicin igen, trots att han avrått från att göra det.

Judit Hadnagy/TT